

vil begynde med det, Tilsynet med Budgettets Forvaltning. Der have vi i Virkeligheden visse administrative Organer, som føre et Slags Tilsyn, men paa noget ugunstige Vilkaar, og saa have vi en Statsrevision, som skulde føre dette Tilsyn, men som ikke er organiseret saaledes, at den paa nogen Maade kan siges at være i Stand til at gennemføre dette Tilsyn. Spørgsmaalet om Statsrevisionens Ordning har gentagne Gange været fremdraget her i Salen, ogsaa i de senere Aar, af forskellige Medlemmer. Det var i 1900, naar vi ikke skulle gaa væsentligt længere tilbage, at det blev fremdraget af daværende Folketingsmand for Københavns Amts 3die Valgkreds (Oscar Hansen). Han indbragte her den 14. Marts 1900 og 12. Oktober samme Aar Forslag om, at der skulde nedsættes en Kommission, der skulde tage under Overvejelse at faa bedre Forhold paa dette Omraade. Og denne Kommission afgav — hvis jeg husker ret, var den ældre Høgsbro Formand for den — en Beretning den 29. Marts 1901, hvori den erklærede, at den savnede saa mange Oplysninger til Sagens Behandling, at den følte Ønskeligheden af, at Sagen gjordes til Genstand for en anden Kommissions Overvejelser. Senere — da det nævnte Medlem, det ærede Medlem for Københavns Amts 3die Valgkreds, var gaaet ud af Rigsdagen — blev Spørgsmaalet om vore Tilsynsforhold taget op af den nuværende højtærede Indenrigsminister, som gentagne Gange rejste det, saa vidt jeg erindrer under Finansminister Hages Regime. Der foreligger ogsaa i Tidenden Udtalelser fra Finansminister Hage om, at han gerne vilde lade denne Sag undersøge, og det faldt den Gang i min Lod som Embedsmand at blive sat i Arbejde med det Spørgsmaal. Derfor har det altsaa en særlig Interesse for mig, der har studeret Spørgsmaalet paa forskellig Maade, nu at have Lejlighed til at sige et Par Ord om det her i denne Sal. Imidlertid vil jeg ikke ved denne Lejlighed komme ind paa hele den tekniske Side af dette Spørgsmaal. Blandt de Grunde, jeg har dertil, er ogsaa den, at jeg ikke paa et saa fremskredet Tidspunkt af denne Forhandling vil lægge Beslag paa saa meget af det høje Tings Tid, som vilde være nødvendig, hvis jeg skulde gennemgaa denne Sag. Kun ønsker jeg meget at gøre en enkelt Bemærkning med Hensyn til mine fremtidige Bestræbelser paa dette Omraade.

Jeg vil gerne straks sige, at jeg ikke er nogen Tilhænger af Tanken om en Regnskabsret, og at jeg anser Regnskabsrettens

Idé for at have gjort ubodelig Skade her i Landet, idet den efter min Opfattelse har forhindret, at vi ere komne til en Ordning af dette yderst vigtige Spørgsmaal. Som ærede Medlemmer ville vide, indsatte daværende Minister Andræ i Fællesforfatningsloven af 1855, i dens § 55, en Bestemmelse om, at vi skulde have en Regnskabsret. Men efter min Mening viser allerede det Skema for denne Regnskabsret, som indeholdtes i Fællesforfatningens Bestemmelse, at Andræ ikke havde den rigtige Opfattelse af denne Institution. Han definerer den urigtig i selve Loven, og denne Misforstaaelse af dens Opgave og Organisation har medført, at der ikke kom noget Resultat frem. I 1860 nedsatte Fenger en Kommission for at udføre Regnskabsretten i Praksis — det var altsaa et Grundlovskrav den Gang, at vi skulde have den —, og han indtog selv Forsædet i den. Men den gik fra hinanden efter et halvt Aars Forløb og erklærede dette Spørgsmaal for uløseligt. Nu er det klart, at dette Spørgsmaal ikke kan være uløseligt i Danmark, naar det er løst andre Steder. Men Sagen var den, at det var forkert, hvad Andræ havde sat ind i Loven; i den Skikkelse, han havde troet, det skulde løses, kunde det ikke løses. Det var dette, Kommissionen saa, og derfor fik vi ikke nogen Regnskabsret den Gang. I den Kommission af 1901, jeg talte om før, havde det ærede Medlem fra Valby lavet Udkast til en saadan Regnskabsret. Men det var ogsaa et aldeles uigennemførligt Aktstykke, og det var ogsaa derfor, det heller ikke blev til noget den Gang, og at man sagde, at man havde haft saa faa Oplysninger, at man maatte ønske Sagen gjort til Genstand for Overvejelse i en bedre sammensat Kommission.

Men det er altsaa ikke paa nogen Maade Regnskabsretten, jeg vil komme til at staa som Talsmand for. Jeg anser det for en ganske fremmedartet Institution, som der ikke vil være nogen Rimelighed i at indpode paa vor Statsorganisme. Jeg har et meget beskedent Program paa dette Omraade, og jeg ved ogsaa, hvorledes det kan udføres. Jeg ønsker nemlig kun, at vi faa en Statsrevision, som ikke blot ser paa det Regnskabsaktstykke, den faar, og hvor der staar, at saa og saa meget var der bevilget, og saa og saa meget er der givet ud, og saa tror, det forholder sig saaledes. Jeg ønsker en Statsrevision, som beder om at se Bilagene til hver enkelt Konto. Det er ganske simpelt Pointen i det hele. Gennem Bilagene kunne de nemlig se, om de Penge, der ere brugte, ere brugte i Overensstem-